

[Boligministeren.]

sidste, som gik imod forslaget, og håber, at vi nu kan blive færdig med dette forslag, at vi ikke skal til at genfremsætte det én gang til.

I anledning af fru Dorte Bennedsens spørgsmål om arkitekt-nævnets sammensætning vil jeg da godt give tilslutning til, at jeg vil se på dette spørgsmål, men jeg vil henstille, at man ikke gør nævnet større, end det er i øjeblikket, men eventuelt ser på sammensætningen ud fra det.

Jeg vil give hr. Søren Jensen (Hasseris) og de øvrige ordførere, der var inde på spørgsmålet om de nordiske problemer i forbindelse med dette lovforslag, tilsagn om, at vi vil arbejde for — og der er mulighed for at arbejde for det — at det, der ønskes her med hensyn til en godkendelse inden for de nordiske lande, bliver en realitet.

Hermed sluttede forhandlingene.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Grete Hækkerup):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om by- og landzoner. (Ophævelse af byudviklingsudvalget).

(Lovforslag nr. 39. Fremsat 28/1 75).

Miljøministeren (Helge Nielsen):

Jeg vil gerne give forslaget til lov om ændring af lov om by- og landzoner, der ophæver byudviklingsudvalgene, et par ord med på vejen.

Forslaget, der som bekendt er fremsat af den tidligere regering, har jo allerede en gang været til første behandling, nemlig i forrige samling. Den socialdemokratiske ordfører gav dengang udtryk for en positiv holdning til forslaget, og det er derfor naturligt, at regeringen har valgt at opretholde forslaget.

Man er nu rundt omkring i kommuner og amter kommet i gang med regionplanarbejdet, der skal foregå i et samspil mellem alle kommuner i regionen og amtet. Jeg mener, dette er vigtigt, at den størst mulige indsats koncentrerer på dette felt. Det vil derfor være u hensigtsmæssigt, at der samtidig med regionplanarbejdet udføres fælleskommunal planlægning i byudviklingsudvalgene. Desuden kan man ikke udelukke risikoen for, at der opstår konflikter imellem byudviklingsudvalgenes planlægning og regionplanlægningen.

Jeg finder det i øvrigt væsentligt at fremhæve, at en ophævelse af byudviklingsudvalgene ikke fratager kommunerne indflydelse med hensyn til udlæg af nye byzoner, idet nye byzoner fortsat vil kunne udlægges ved de primærkommunale plantyper, byplan og bygningsvedtægt.

Jeg har overvejet, om denne ændring af loven skulle afvente de ændringer, som skal foretages på baggrund af kommuneplanlægningsloven, som vil blive fremsat meget snart, men jeg finder imidlertid, at hensynet til, at kræfterne bør sættes på regionplanlægningen, taler for, at denne sagligt set isolerede ændring af zonenloven foretages nu, og på denne baggrund kan jeg anbefale, at lovforslaget vedtages hurtigst muligt.

Ejler Koch (S):

Det her foreliggende forslag er i det aller væsentligste en genfremsættelse af et forslag, vi behandlede i sidste samling, og jeg skal derfor henvise til mine bemærkninger ved første behandling, der fandt sted dengang.

Vi var i udvalget meget langt fremme med arbejdet, og et af de problemer, vi specielt interesserede os for i udvalget, var spørgsmålet om godkendelsen af ændringerne af zonebåndet. Her gav den tidligere minister et tilsagn om, at så længe der ikke forelå godkendte regionplaner, var tanken den, at det fortsat skulle være ministeren, der skulle godkende ændringer i zonebåndet. Jeg vil derfor spørge, om miljøministeren kan give et tilsvarende tilsagn, således at vi har sikkerhed for, at så længe der ikke foreligger godkendte regionplaner, så skal ændringer i zonebåndet fortsat godkendes centralt. Kan vi få et sådant tilsagn fra mini-

[Ejler Koch.]

steren, så vil jeg forestille mig, at vi kan tilsige forslaget en hurtig og velvillig behandling i udvalget.

Hoymand (V):

Da mit partis ordfører er forhindret i at være til stede, skal jeg henvise til de synspunkter, vi fra venstres side gav udtryk for ved den tidligere førstebehandling den 14. oktober 1974. Vi tilsiger fortsat støtte til en hurtig udvalgsbehandling og vedtagelse af lovforslaget.

Dohrmann (FP):

Ingen her i tinget er vel i tvivl om, hvad fremskridtspartiet mener om by- og landzonenloven. Vi betragter det foreliggende lovforslag om ophævelse af byudviklingsudvalgene som et lille skridt i den rigtige retning og kan støtte forslaget. Men jeg vil samtidig meget kraftigt understrege, at der i denne støtte hverken direkte eller indirekte ligger noget som helst løfte om at støtte den nævnte regionplanlægning.

Ingomar Petersen (RV):

Den sidste bemærkning fra fremskridtspartiets ordførers side om, at man kunne støtte dette, men ikke støtte den nævnte regionplanlægning, lyder egentlig højst besynderligt, for det har jo noget med hinanden at gøre, disse to lovforslag, men jeg håber, at fremskridtspartiets ordfører inden udvalgsbehandlingen vil sætte sig ind i sagen, så han er klar over, hvad det drejer sig om.

På det radikale venstres vegne kan jeg henvise til, hvad jeg som ordfører sagde ved første behandling den 16. oktober 1974, og jeg kan udtale, at det kan kun hilse med tilfredshed, at det af det radikale venstre stillede spørgsmål angående kompetencefordelingen i hovedstadsområdet mellem amtsrådene og hovedstadsrådet bliver udskudt til en drøftelse i forbindelse med lovforslaget om kommueplanlægningen.

Jeg vil dog lige gøre opmærksom på et problem, som ligger i denne overgangsperiode, inden byudviklingsudvalgene forhåbentligt bliver opløst pr. 1. april. Man er visse steder kommet ud for den problematik, at den beslutning, som kan træffes i byudviklingsudvalget og dernæst af byplannævnet,

kan komme i strid med de tanker og intentioner, som man f. eks. har på amtskommunal regionplanbasis. Jeg ved, der er steder i landet, hvor man er kommet ud i sådanne uoverensstemmelser, fordi byplanudvalgene kan udlægge arealer til 12 års forbrug, hvor man, inden man har afklaret sin endelige regionplanlægning, vil være betænkelig ved dette. Jeg vil gerne have, at vi i udvalget kunne drøfte lidt nærmere, hvordan vi får klaret denne overgangsproblematiske på en lidt smidig måde, uden at der bliver alt for store uoverensstemmelser mellem kommunalbestyrelser og den regionplanlæggende myndighed, amtsrådene.

Lowzow (KF):

Som den foregående taler finder jeg, dette lovforslag ligger i forlængelse af allerede accepteret lovgivning, og vi fastholder vores beslutning fra første behandling i sidste samling og er positive over for udvalgsbehandling af forslaget. De problemer, der er, kan vi nok ordne i udvalget.

Gert Petersen (SF):

Jeg skal også henvise til det, jeg sagde første gang, vi behandlede dette lovforslag, hvor vi fra SF's side tilsagde en velvillig medvirken.

Der skete ganske vist det under udvalgsarbejdet, at vi løb ind i nogle problemer, om det måske var for tidligt at ophæve byudviklingsudvalgene; men under den forudsætning, at vi kan få slået fast, at ændringer i zonebåndet skal godkendes af ministeren, så længe der ikke er nogen vedtagne eller udarbejdede regionplaner, er det også min opfattelse, at det er rigtigt at skride til en ophævelse af byudviklingsudvalgene på nuværende tidspunkt.

Vi tilsiger altså også en velvillig behandling af lovforslaget.

Ritta Ahm (KrF):

Enhver bestræbelse på decentralisering ser kristeligt folkeparti meget velvilligt på, og derfor kan vi også fuldt ud love en positiv behandling i udvalgsarbejdet omkring spørgsmålet om nedlæggelse af byudviklingsudvalgene.

Men når nu der skal ske ændringer i by- og landzonenloven, så vil jeg ikke undlade at bemærke, at jeg anser loven for ret så re-

[Riffa Ahm.]

striktiv. Vi ser det tydeligt i de mindre samfund, som mere eller mindre er stagneret. Vi anlægger nye båndbyer, men det er ligesom politikerne og myndighederne helt overser det store ansvar, der ligger i at gøre de allerede eksisterende gamle landsbysamfund funktionsdygtige. Det er, ligesom vi mangler en generaldebat om, hvad vi vil med disse gamle landsbyer. Det, der foregår ude i landet med hensyn til land- og byzonenloven — føler jeg i hvert fald efter at forskellige beboerforeninger har oplyst mig om sagerne — er så ret vilkårlig i dag. Jeg mener, problemerne bunder i zonenloven, og jeg agter på kristeligt folkepartis vegne snarest at fremsætte et forslag om en lempelse heraf, så det kan indgå i det forestående udvalgsarbejde.

Fuglsang (DKP):

Vi er, som det stort set synes at være tilfældet, positive over for forslaget. Det er, som det allerede blev sagt i fjor, ikke helt uden problemer af den ene og den anden art. Det er ganske klart, at der er noget rimeligt i en forenkling, jeg vil nu nærmest sige en vis koncentration, netop hvad angår planlægning, men ligesom så meget andet af det, vi behandler herinde, er det jo ikke blot det formelle indhold i de love og bestemmelser, som vi arbejder med, der har betydning, det afgørende bliver jo også, hvordan det bliver administreret fremover. Hvordan det kommer til at virke, afhænger jo af samarbejdet, af viljen til samarbejde mellem de enkelte områder og kommuner og de mere centrale instanser, og af det afhænger også, om de afgørende organer virkelig viser vilje til at løse en række opgaver, som trænger sig på, inden for rimelige tidsfrister.

Der tales her som så ofte før om, at der spares så og så meget. Hertil vil jeg gerne sige, at det, at staten sparer nogle millioner kroner, er jo ikke nødvendigvis ensbetydende med, at også skatteyderne sparer. Det kan oven i købet komme til at betyde, at skattebyrden bliver fordelt på en måde, som vi fra mit partis side ikke altid synes om.

Sigsgaard (VS):

Der er et par punkter i forslaget, der gør os betænkelige i VS. Det ene er, at en sådan

decentralisering, som det har været kaldt, hvor man nedlægger byudviklingsudvalgene og overflytter kompetencen til amtskommunerne, ikke nødvendigvis behøver at betyde nogen demokratisering. Hvis amtskommunerne ikke fungerer så særlig demokratisk, i så særlig snæver kontakt med de mennesker, der bor der, så bliver der ikke tale om nogen demokratisering, og så kan det resultat, der kommer ud af et initiativ som det, der her er stillet forslag om, blive, at dér, hvor byudviklingsudvalgene havde en mulighed for at optræde nogenlunde ens over for store og små grundejere, dér kan amtskommunerne måske frygtes i noget højere grad at komme til at ligge under for pres fra store grundejere, og i administrationen derfor i højere grad komme til at tilgodese store, stærke grundejere, store, stærke virksomheders interesser. Det ville jo være en yderst beklagelig virkning.

Der er yderligere et forhold, der bekymrer os noget, og det er forslaget om at ophæve § 5, hvorefter, der skal ligge så og så store arealer — til 5 års forbrug er det vist — i byzone, byggemodne, til enhver tid. Denne bestemmelse skal nu efter forslaget ophæves; det kan nemt medføre en øget tendens til stigninger i grundpriserne, og det er jo ikke ligefrem det, der er mest behov for, så den ophævelse er vi imod.

Jeg kan derfor ikke som de øvrige ordførere love en velvillig stillingtagen, når der skal stemmes til sin tid.

Miljøministeren (Helge Nielsen):

Jeg vil også i denne sag stort set takke alle ordførerne for velvillig indstilling til det fremsatte forslag.

Jeg kan give hr. Ejler Koch det samme tilsagn, som han fik af forhenværende miljøminister hr. Holger Hansen, da han stillede spørgsmålet; det er kun planlagte ændringer, der kan blive tale om.

Hr. Ingomar Petersen udtrykte bekymring vedrørende overgangssagerne, og jeg kan da være enig med hr. Ingomar Petersen i, at der er problemer. Det er sager, som vi må se på. Løsningen, som jeg håber vi kan finde ud af i udvalgsarbejdet, afhænger lidt af, hvornår loven skal træde i kraft, og det er jo også op til udvalget. Fra vor side ønsker vi loven trådt i kraft hurtigst muligt.

Må jeg i anledning af det spørgsmål, fru

[Miljøministeren.]

Ritta Ahm rejste — uden at jeg her skal gå ind i en principiel drøftelse af by- og landzonenloven — henviser til, at i den bekendtgørelse fra boligministeriet af 13. juni 1972, hvori vi anlægger linjen for administrationen af by- og landzonenloven, åbnes der jo mulighed for en meget lempeligere administration, og jeg synes også en tilfredsstillende administration. Denne bekendtgørelse fremkom jo efter en debat om disse problemer her i folketinget.

Jeg tror, at det, hr. Sigsgaard peger på med ensartetheden, må vi søge at klare igennem vejledning, selv om jeg vel også må understrege, at der skal ikke være ensartethed i alle dele af landet, fra den ene egn til den anden — der skal jo netop være forskelle, afhængig af egnens struktur og egnens problemer.

Dohrmann (FP):

Vi har tidligere på dagen været vidne til, at en af vores ordførere måtte op og gentage noget. Nu er den gal igen. I begge tilfælde var det hr. Ingomar Petersen, som ikke hørte efter, hvad der blev sagt. Jeg håber ikke jeg overtræder forretningsordenen ved at anmode vedkommende om at lytte efter, hvad der bliver sagt heroppefra.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Grete Hækkerup):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til udvalget om fysisk planlægning. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ophævelse af lov om planlægning af Køge Bugt-området.

(Lovforslag nr. 40. Fremsat 28/1 75).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Miljøministeren (Helge Nielsen):

Det foreliggende lovforslag blev fremsat i sidste folketingssamling af den tidligere regering. Forslaget nåede inden udskrivelsen af valget at undergå første behandling, hvor det fik en stort set velvillig modtagelse. Den tidligere regering fremsatte efter valget forslaget på ny, og den nuværende regering er af den opfattelse, at forslaget bør gennemføres.

Ved forslagets første behandling blev der fra flere sider udtrykt en vis betænkelighed ved en ikrafttrædelse allerede den 1. april 1975. Regeringen skønner dog trods forsinkelser i folketingets arbejde som følge af valget og regeringsdannelsen, at ikrafttrædelsesdatoen er realistisk og praktisk. Den tidligere miljøminister lovede i forbindelse med den første fremsættelse af forslaget at underrette folketingets udvalg om fysisk planlægning om resultaterne af forhandlingerne med hovedstadsrådet om forskellige spørgsmål i forbindelse med Køge Bugt-lovens ophævelse, især spørgsmålet om Køge Bugt-inddæmningsens iværksættelse og finansiering.

Jeg er straks efter min tiltræden trådt i forbindelse med hovedstadsrådet og kan oplyse, at der er opnået enighed om en skitse, som dog endnu mangler det blå stempel fra selve hovedstadsrådet, ligesom den endnu ikke er godkendt af finansudvalget. Aftalen går ud på, at hovedstadsrådet vederlagsfrit får overdraget 4 statsejede arealer ved Køge Bugt, 2 i Brøndby og 2 i Greve kommune til en samlet værdi af ca. 12,5 mill. kr. Herudover overføres til hovedstadsrådet fra miljøministeriet et beløb på 5 mill. kr., og til gengæld forpligter hovedstadsrådet sig til sammen med de implicerede kommuner at igangsætte inddæmningsprojektet så hurtigt, det er teknisk muligt. Projektets udgifter er anslået til 72 mill. kr., og det statslige bidrag svarer således til omkring 25 pct. af de samlede udgifter til projektet.

Knud Damgaard (S):

Ja, det er jo en genfremsættelse, så jeg skal henviser til de gode bemærkninger, jeg gjorde om forslaget, sidst det var til behandling, og skal i øvrigt kun udtale som min formodning, at jeg er overbevist om, at